

наприклад, збільшення надходжень до державного бюджету можливе за рахунок посилення контролю за правильністю та повнотою декларування товарів, митним оформленням товарів із наданням податкових пільг, підвищення рівня контрольно-перевірочної роботи тощо.

Отже, система органів доходів і зборів – один з найважливіших державних інститутів, що забезпечує реалізацію економічної функції держави. Виконання цього напряму діяльності держави передбачає здійснення органами доходів і зборів у межах своєї компетенції відповідних функцій – економічної, регулятивної та захисної. Ефективне виконання ними власних функцій спрямоване на стимулювання розвитку національної економіки, захист українського ринку, сприяння залученню іноземних інвестицій, забезпечення виконання зобов'язань перед іншими державами, міжнародними союзами, що впливають з міжнародних економічних відносин, а також сприяє досягненню інших завдань з питань політичної та економічної стабілізації України.

Список використаної літератури

1. Загальна теорія держави і права : підручник для студентів юрид. спеціальностей ВНЗ / [Цвік М. В., Петришин О. В., Ав-

раменко Л. В. та ін.] ; за ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. – Х. : Право, 2009. – 584 с.

2. Черноголовкин Н. В. Теория функций социалистического государства / Черноголовкин Н. В. – М. : Юридическая литература, 1970. – 216 с.

3. Державне управління: проблеми адміністративно-правової теорії та практики / [за ред. В. Б. Авер'янова]. – К. : Факт, 2003. – 384 с.

4. Про Державну фіскальну службу України : Постанова Кабінету Міністрів України : від 21.05.2014 р. № 236 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://minrd.gov.ua/diyalnist/zakonodavstvo-pro-diyalnis/postanovi-km-ukraini/63237.html>

5. Річний звіт Міністерства доходів і зборів за 2013 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/diyalnist/rezalt/1425861.html>

6. Звіт Міністерства фінансів України «Про виконання Державного бюджету України за 2013 р.» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.minfin.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=397457&cat_id=53608

7. Спрощення митних процедур – шлях до покращення привабливості України як транзитної держави : матеріали прес-служби Держмитслужби України // Митний брокер. – 2003. – № 6. – С. 8–12.

8. Основні показники контрольно-перевірочної роботи Департаменту податкового та митного аудиту ДФС України за січень-вересень 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://sfs.gov.ua/diyalnist/pokazniki-roboti/kontrolno-perevirochna-robot>

Стаття надійшла до редакції 04.06.2014 р.

УДК 342.951:351.713

Д. В. Приймаченко,

д.ю.н., професор, професор кафедри
адміністративного та митного права, Академія
митної служби України

ІНФОРМУВАННЯ ЯК ФОРМА ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ ДОХОДІВ І ЗБОРІВ У ПРОЦЕСІ ЗДІЙСНЕННЯ МИТНИХ ПРОЦЕДУР

У статті розглянуто окремі питання взаємодії органів доходів і зборів з іншими суб'єктами захисту економічних інтересів України. Зокрема, розглянуто інформування як форму взаємодії. З урахуванням мети інформування, що здійснюється органами доходів і зборів, виокремлено декілька його напрямків.

В статті рассмотрены отдельные вопросы взаимодействия органов доходов и сборов с другими субъектами защиты экономических интересов Украины. В частности, рассмотрено информирование как форма взаимодействия. С учетом цели информирования, которое осуществляется органами доходов и сборов, выделены несколько его направлений.

This article discusses some issues of interaction between income and charges' authorities and other state holders of protection of the economic interests of Ukraine. In particular, information is explored as a form of interaction. Considering the aim of informing, which is carried out by the income and charges' authorities, some of its directions are highlighted. The article is done with regarding to the latest changes of the Customs Code of Ukraine.

Exchange of information between income and charges' authorities and other executive bodies is exercised within the powers established with the Customs Code of Ukraine, other legislative and normative acts.

According to the valid customs law, the main task in the area of interaction of the State Fiscal Service of Ukraine is the orientation of the interaction with other controlling bodies, involved in the process of customs control and customs registration, on the creation of a unified information space as a basis for making concerted decisions about transported goods and vehicles for determining the place and role of each controlling body in future and existing custom technologies.

Ключові слова: митне законодавство, органи доходів і зборів, взаємодія, інформування, обмін інформацією.

Реалізація завдань, покладених на Державну фіскальну службу України (далі – ДФС України), неможлива без співпраці та взаємодії з цілим рядом державних інституцій. Митний кодекс України (далі – МК України) встановлює законодавчі засади організації та практичної реалізації механізму взаємодії органів доходів і зборів¹ з державними органами (глава 77) [1]. У ст. 559 МК України

¹ Згідно з чинним митним законодавством до органів доходів і зборів належать: ДФС України – центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, та його територіальні підрозділи: митниці та митні пости.

окреслено основне коло тих державних інституцій, діяльність яких спрямована на захист економічних інтересів держави (Національний банк України, Рахункова палата України, Міністерство економічного розвитку і торгівлі України, Міністерство фінансів України, Державна служба фінансового моніторингу України, Державна казначейська служба України, Державна фінансова інспекція України), з якими повинна взаємодіяти ДФС України.

В умовах реалізації положень адміністративної реформи в Україні, наслідком якої є, зокрема,

і реорганізація системи митних та податкових органів, питання внутрішньої взаємодії в системі ДФС України можуть бути предметом окремої наукової публікації. Саме тому питання взаємодії органів доходів і зборів з іншими органами ДФС України в даній статті не розглядаються.

З огляду на полісемантичність поняття «взаємодія», у даній роботі скористаємося тим його визначенням, що вже застосовується в митному праві для позначення спільних дій органів доходів і зборів, а саме: взаємодія органів доходів і зборів – це їх функціональне співробітництво, спільна діяльність та (або) інформаційний обмін з іншими державними органами з різних напрямів митної діяльності з метою ефективного виконання покладених на них завдань та функцій [2, с. 339]. Зауважимо, що взаємодія – це не тільки обмін інформацією, а й ряд інших дій, спрямованих на досягнення спільної мети. Тому інформування – це одна з форм взаємодії органів доходів і зборів з іншими державними органами та недержавними інституціями, яка використовується разом з іншими формами: плануванням та реалізацією спільних заходів, консультуванням, обміном досвідом тощо.

Питання організації інформування у процесі здійснення митних процедур та підвищення його ефективності належить до пріоритетних. Так, відповідно до положень чинного митного законодавства, до основних функцій органів доходів і зборів належить інформаційно-статистична. А серед завдань, пов'язаних з інформуванням, можемо виокремити такі: накопичення інформації щодо здійснення митної справи, її аналіз та розроблення на його підставі рішень щодо вдосконалення митної справи; здійснення обміну електронними документами та інформацією з іншими державними органами; обмін попередньою інформацією про товари і транспортні засоби, що переміщуються через митний кордон України, з митними адміністраціями інших країн, міжнародними та іноземними організаціями; залучення зовнішніх інформаційних ресурсів для забезпечення діяльності ДФС України.

Обмін інформацією між органами доходів і зборів та іншими органами виконавчої влади здійснюється в межах повноважень, встановлених МК України, іншими законодавчими та підзаконними нормативними актами. Розглянемо окремі аспекти діяльності органів доходів і зборів, що пов'язані з обміном інформацією з іншими суб'єктами захисту економічних інтересів держави у процесі проведення митних процедур.

У даному контексті можемо виокремити декілька напрямів інформування, яке проводиться з різною метою:

- по-перше, для безпосереднього здійснення митної справи та реалізації основних завдань органів доходів і зборів, визначених ст. 544 МК України;
- по-друге, для сприяння реалізації своїх основних завдань іншими державними органами;
- по-третє, для реалізації окремими державними органами контрольних функцій за діяльністю ДФС України.

Безумовно, налагодження механізмів обміну інформацією з метою підвищення ефективності здійснення органами доходів і зборів митних процедур є пріоритетним у їх діяльності. Саме тому насамперед звернемо увагу на цей напрям інформування за участю органів доходів і зборів.

Відповідно до чинного митного законодавства основним завданням у сфері взаємодії ДФС України є спрямування взаємодії з іншими контролюючими органами, задіяними у процесах митного контролю та митного оформлення, на створення єдиного інформаційного простору як основи для прийняття узгоджених рішень щодо переміщуваних товарів та транспортних засобів з метою визначення місця кожного контролюючого органу в майбутніх та діючих митних технологіях.

Однією з нормативних передумов інформаційної взаємодії органів доходів і зборів з іншими контролюючими органами в Україні є Порядок координації одночасного проведення планових перевірок (ревізій) контролюючими органами та органами державного фінансового контролю [3]. Прийняття даного нормативного акта було зумовлене потребою у координації дій, у тому числі й через взаємне інформування контролюючих органів та органів державного фінансового контролю, уповноважених здійснювати контроль за нарахуванням і сплатою податків, зборів, платежів, щодо вдосконалення порядку складання планів проведення планових виїзних перевірок, забезпечення чіткого упорядкування механізму узгодження одночасних перевірок для зменшення втручання у господарську діяльність суб'єктів господарювання.

Крім того, для реалізації законодавчих норм щодо взаємодії органів доходів і зборів з іншими суб'єктами захисту економічних інтересів держави було прийнято ряд підзаконних нормативних актів, які визначають безпосередній механізм інформування між органами доходів і зборів та іншими окремими органами виконавчої влади. Так, уже активно втілюються в практичну діяльність державних інституцій приписи Порядку інформаційного обміну між митними та іншими державними органами за допомогою електронних засобів передачі інформації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України [4]. Даний нормативний акт визначає організаційні засади інформаційного обміну між органами доходів і зборів та іншими державними органами, які відповідно до законодавства видають документи, необхідні для здійснення митного контролю та оформлення товарів, транспортних засобів, або проводять контроль за дотриманням вимог законодавства у сфері видачі таких документів, з використанням ресурсів спеціальної телекомунікаційної системи «е-документ».

У свою чергу, налагодження інформаційного обміну між органами доходів і зборів та іншими державними органами за допомогою електронних засобів передачі інформації є важливим кроком у реалізації Концепції створення багатофункціональної комплексної системи «Електронна митниця» [5]. Упровадження електронного

декларування дасть змогу зменшити суб'єктивний фактор, а відповідно, і корупційну складову в роботі посадових осіб органів доходів і зборів, максимально спростити митні процедури, скоротити часові і фінансові витрати суб'єктів господарювання на здійснення зовнішньоекономічної діяльності.

З метою забезпечення дотримання митного законодавства органи доходів і зборів активно взаємодіють з Міністерством економічного розвитку і торгівлі України (далі – Мінекономрозвитку). Обмін інформацією між цими державними інституціями проводиться з приводу застосування до окремих суб'єктів господарювання спеціальних санкцій. Так, відповідно до ст. 37 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність» на Мінекономрозвитку покладено повноваження застосовувати спеціальні санкції до суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності України та іноземних суб'єктів господарської діяльності у разі порушення ними чинного законодавства України. Спеціальні санкції застосовуються на підставі подань державних органів, у тому числі й органів доходів і зборів. Механізм взаємодії ДФС України та Мінекономрозвитку визначається спільним наказом, який затверджує Порядок взаємодії Державної митної служби України та Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України з питань застосування спеціальних санкцій [6]. У даному нормативному акті обміну інформацією присвячено окремий розділ (4. Інформаційна взаємодія).

Зазначений Порядок встановлює процедуру підготовки ДФС України подання про застосування, скасування (призупинення) або зміну виду спеціальних санкцій до Мінекономрозвитку, розгляду цих подань Мінекономрозвитку та механізм передачі Мінекономрозвитком наказів про застосування, скасування (призупинення) дії спеціальних санкцій до ДФС України. На органи доходів і зборів, у межах їх повноважень, покладається забезпечення реалізації спеціальних санкцій, а також інформування про наслідки їх застосування.

Особливий характер має взаємодія ДФС України з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері фінансів, яким є Міністерство фінансів України (далі – Мінфін). До початку адміністративної реформи 2010 р. діяльність Держмитслужби України спрямовувалася та координувалася Міністром фінансів. Саме Мінфін був єдиним органом у системі центральних органів виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної митної політики. Цей взаємозв'язок і визначав природу його взаємовідносин з Держмитслужбою України.

На сьогодні Мінфін забезпечує формування єдиної державної податкової, митної політики, державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування податкового та митного законодавства (п. 1 Положення про Міністерство фінансів України) [7]. Відповідно до чинного законодавства Мінфін має широке коло

повноважень (нормотворчого, регулятивного, контрольного, організаційного характеру), реалізація яких спрямована на підвищення ефективності діяльності органів доходів і зборів.

Крім того, ДФС України та Мінфін є основними співвиконавцями Плану заходів щодо реалізації Стратегії розвитку системи управління державними фінансами [8], що вимагає активної взаємодії, у тому числі й інформаційної. Так, наприклад, ці органи відповідальні за реалізацію п. 6. Плану заходів «Перехід до автоматизації здійснення процедур у податковій та митній сферах», виконання якого дозволить спростити митні процедури та підвищити якість обслуговування платників податків.

Аналіз нормативних актів свідчить про тісну інформаційну взаємодію ДФС України як безпосередньо з самим Мінфіном, так і центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується через Міністра фінансів. Продовжує діяти Порядок взаємодії Міністерства фінансів України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів України [9]. Зазначений нормативний акт містить окремий розділ (VI. Обмін інформацією між Мінфіном та службами), у якому визначено, що обмін інформацією між Мінфіном та службами здійснюється шляхом надсилання її на матеріальних (паперових) носіях та/або в електронному вигляді за допомогою технічних засобів, у межах супроводження відповідних автоматизованих інформаційних систем, з дотриманням вимог та у строки, визначені регламентами обміну інформацією, інструкціями, порядками, договорами тощо.

У цьому контексті актуальним є аналіз інформаційної взаємодії ДФС України саме з тими державними інституціями, діяльність яких спрямовується і координується через Мінфін.

Одним з таких суб'єктів захисту економічних інтересів держави, з яким взаємодіють органи доходів і зборів, є Державна служба фінансового моніторингу України (далі – Держфінмоніторинг України). Характер їх взаємовідносин зумовлений належністю Держфінмоніторингу України до системи органів виконавчої влади, які реалізують державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Основною формою взаємодії між цими державними інституціями є обмін інформацією, який здійснюється відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму» [10]. Органи доходів і зборів у обов'язковому порядку подають до Єдиної державної інформаційної системи відомості, що містяться в електронних копіях вантажних митних декларацій.

Крім того, з метою реалізації щорічних планів заходів із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шля-

хом, або фінансуванню тероризму ДФС України надсилає щокварталу до 15 числа наступного місяця Державній службі фінансового моніторингу інформацію про виконання плану заходів для подання щокварталу до 25 числа наступного місяця звіту Національному банку України (далі – НБУ) та Кабінету Міністрів України.

Про поглиблення взаємодії свідчить укладення у свій час між Держмитслужбою України та Держфінмоніторингом України Угоди про міжвідомче та інформаційне співробітництво між Державною службою фінансового моніторингу України та Міністерством доходів і зборів України [11]. У межах реалізації даної Угоди було укладено 4 окремі протоколи, виконання яких дозволило організувати та здійснювати діяльність з виявлення та припинення фактів легалізації доходів, отриманих від наркобізнесу, незаконної торгівлі зброєю, людьми, контрабандних операцій, переміщення через митний кордон та транзиту територією України викрадених автотранспортних засобів, наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів тощо.

Законодавчо закріплені засади взаємодії органів доходів і зборів з таким суб'єктом реалізації державної політики у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, як Державна казначейська служба України (далі – Казначейство України).

Взаємодія між цими державними органами відбувається при реалізації безпосередніх функцій у сфері виконавчої влади, здійснення яких на них покладено. Обмін інформацією між митницями та підрозділами Казначейства України відбувається відповідно до Порядку взаємодії органів Міністерства доходів і зборів України та органів Державної казначейської служби України у процесі виконання державного та місцевих бюджетів за доходами та іншими надходженнями. Метою ухвалення цього документа було створення дієвого механізму обміну інформацією, що дозволить забезпечити повноту надходжень до бюджетів та проведення в межах повноважень контролю за надходженнями до бюджетів податків і зборів та інших платежів, у тому числі контролю за погашенням заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії, бюджетними позичками та фінансовою допомогою, наданою на поворотній основі [12].

Крім того, обмін інформацією відбувається при здійсненні розрахунково-касового обслуговування митних та інших платежів, що вносяться під час здійснення митних процедур. Механізм взаємодії визначається Порядком розрахунково-касового обслуговування через органи Державного казначейства України митних та інших платежів, які вносяться до/або під час митного оформлення, затвердженим спільним наказом Мінфіну та Держмитслужби України [13]. Крім того, взаємовідносини органів доходів і зборів та територіальних органів Казначейства України у процесі повернення помилково та/або надмірно зарахованих до бюджету

митних та інших платежів, контроль за справлянням яких покладається на органи доходів і зборів, визначаються Порядком взаємодії територіальних органів Міністерства доходів і зборів України, місцевих фінансових органів та територіальних органів Державної казначейської служби України у процесі повернення платникам податків помилково та/або надміру надміру сплачених сум грошових зобов'язань, затвердженим спільним наказом Міністерства доходів і зборів України та Держказначейства України [14].

Інформаційна взаємодія ДФС України та Державної фінансової інспекції України (далі – Держфінінспекція України), основним завданням якої є реалізація державної політики у сфері фінансового контролю, визначається статусом останньої.

Держфінінспекція України відповідно до покладених на неї завдань здійснює державний фінансовий контроль за використанням і збереженням державних фінансових ресурсів, необоротних та інших активів, правильністю визначення потреби в бюджетних коштах та взяттям зобов'язань, ефективним використанням коштів і майна, станом і достовірністю бухгалтерського обліку і фінансової звітності в органах доходів і зборів; дотриманням ними законодавства про державні закупівлі; складанням бюджетної звітності, паспортів бюджетних програм та звітів про їх виконання, кошторисів та інших документів, що застосовуються у процесі функціональної діяльності органів доходів і зборів; станом внутрішнього контролю та внутрішнього аудиту в підрозділах ДФС України; усуненням виявлених недоліків і порушень [15].

Основною формою взаємодії між органами доходів і зборів та органами Держфінінспекції є надання інформації, документів та інших матеріалів, необхідних для здійснення ревізії фінансово-господарської діяльності органів доходів і зборів та створення умов для її проведення.

У процесі взаємодії НБУ та органів доходів і зборів відбувається обмін інформацією, яка пов'язана, по-перше, з реалізацією митницями функцій валютного контролю, по-друге, із забезпеченням НБУ даними митної статистики. З метою реалізації положень Інструкції про порядок здійснення контролю за експортними, імпортними операціями [16], Інструкції про переміщення готівки і банківських металів через митний кордон України [17], Положення про переміщення цінних паперів через митний кордон України [18] органи доходів і зборів надають необхідну інформацію НБУ та його територіальним підрозділам. Дані нормативні акти затверджені постановами Правління НБУ та зареєстровані Мін'юстом України і є обов'язковими для виконання органами доходів і зборів та їх посадовими особами.

Для підготовки НБУ банківської статистики, формування платіжного балансу України, торговельного балансу, аналізу економічної ситуації в державі органи доходів і зборів у межах своєї компетенції надають йому необхідну інформацію. Так, наприклад, ДФС України надає НБУ інформацію

про кількість легкового автотранспорту, ввезеного фізичними особами на територію України для постійного користування, та суму податків, сплачених при їх митному оформленні, у тому числі акцизного збору та податку на додану вартість. На основі даних ДФС України про суми стягнення ввізного мита, податку на додану вартість та акцизу, що сплачені громадянами при ввезенні предметів (товарів), оцінюється вартість товарів, ввезених на територію України фізичними особами.

Аналіз чинного законодавства свідчить про існування інформаційної взаємодії між ДФС України та Рахунковою палатою України. Рахункова палата в межах своїх повноважень здійснює експертно-аналітичні, інформаційні та інші види діяльності, що забезпечують контроль за використанням ДФС України та її підрозділами коштів загальнодержавних цільових фондів, коштів позабюджетних фондів, виділених на забезпечення їх функціональної діяльності [19].

Згідно з чинним законодавством органи доходів і зборів повинні надавати підрозділам Рахункової палати України всю необхідну документацію та іншу інформацію про свою фінансово-господарську діяльність. Вимоги посадових осіб підрозділів Рахункової палати України, пов'язані з виконанням ними своїх службових обов'язків, є обов'язковими для органів доходів і зборів. Керівники та інші посадові особи органів доходів і зборів, що перевіряються, зобов'язані створювати нормальні умови для роботи посадових осіб Рахункової палати, які проводять перевірку або ревізію, забезпечувати їх технічне обслуговування і виконання вимог щодо надання необхідної документації.

Відповідно до ст. 21 Закону України «Про Рахункову палату України» ДФС України та її територіальні підрозділи зобов'язані сприяти діяльності Рахункової палати, надавати за її запитом інформацію про результати перевірок та ревізій, які ними проведено. Крім того, Рахункова палата в межах своєї компетенції може залучати до участі у проведенні контрольно-ревізійної діяльності органи доходів і зборів та їх представників.

Підсумовуючи зазначене вище, можемо констатувати той факт, що на сьогодні в Україні йде поступове об'єднання і розвиток існуючих інформаційно-телекомунікаційних систем органів влади. Це сприяє не тільки обміну інформацією між державними органами, а й створенню їх єдиного узгодженого інформаційного середовища, єдиного інформаційного простору.

Незважаючи на труднощі у створенні єдиного інформаційного простору органів влади, якими є недостатнє фінансування, відомча роз'єднаність, низький рівень оснащення комп'ютерною технікою і сучасними засобами зв'язку, Україна поступово йде до його створення. Адже формування єдиного інформаційно-комунікаційного простору, у тому числі за участю суб'єктів захисту економічних інтересів, об'єднання їхніх інформаційних ресурсів та їх колективне використання дозволять суттєво підвищити ефективність їх діяльності.

Крім того, проаналізувавши чинні нормативні

акти, що визначають порядок організації та здійснення взаємодії між державними інституціями та підрозділами ДФС України у процесі проведення останніми митних процедур, можемо констатувати належний рівень її правового забезпечення. Разом з тим аналіз діяльності органів доходів і зборів свідчить про наявність проблем щодо практичної реалізації положень чинного законодавства. За таких умов питання підвищення ефективності діяльності державних органів вимагають свого подальшого дослідження та вирішення.

Список використаної літератури

1. Митний кодекс України : від 13.03.2012 р. № 4495-VI // Офіційний вісник України. – 2012. – № 32. – Ст. 1175.
2. Ноздрачев А. Ф. Административная организация таможенного дела / Ноздрачев А. Ф. – М. : МЦФЭР, 2005. – 480 с.
3. Порядок координації одночасного проведення планових перевірок (ревізій) контролюючими органами та органами державного фінансового контролю: затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 23.10.2013 р. № 805 // Офіційний вісник України. – 2013. – № 87. – Ст. 3218.
4. Порядок інформаційного обміну між митними та іншими державними органами за допомогою електронних засобів передачі інформації : затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 21.05.2012 р. № 463 // Офіційний вісник України. – 2012. – № 41. – Ст. 1575.
5. Концепція створення багатофункціональної комплексної системи «Електронна митниця»: схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.09.2008 р. № 1236-р // Офіційний вісник України. – 2008. – № 71. – Ст. 2392.
6. Порядок взаємодії Держмитслужби України та Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України з питань застосування спеціальних санкцій : затверджено наказом Держмитслужби України та Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 26.12.2003 р. № 914/380 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.licasoft.com.ua>.
7. Положення про Міністерство фінансів України : затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 р. № 375 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 69. – Ст. 1936.
8. Про Єдину державну інформаційну систему у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму : затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 10.12.2003 р. № 1896 // Офіційний вісник України. – 2003. – № 51. – Т. 1. – Ст. 2674.
9. План заходів щодо реалізації Стратегії розвитку системи управління державними фінансами : схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.09.2013 р. № 774-р // Офіційний вісник України. – 2013. – № 82. – Ст. 3052.
10. Порядок взаємодії Міністерства фінансів України з центральними органами виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів України : затверджено наказом Мінфіну України від 29.12.2011 р. № 1789 // Офіційний вісник